

СТАНОВИЩЕ

от д-р Маргарита Дилова

доцент в Нов български университет

относно дисертационния труд

„СТИМУЛИ И МОТИВИ ЗА ТРУД В ОРГАНИЗАЦИИТЕ”

на ФИЛИП ИВАНОВ ФИЛИПОВ

представен за присъждане на научната и образователна степен „доктор”

Представената разработка представлява богато емпирично изследване върху мотивацията за труд. Проучени са многостранно характеристиките на работата в една конкретна организация („ВиК” Плевен), които са свързани с мотивацията за работа на служителите: мотивиращата сила на различни характеристики на работата, предпочитанието към различни стимули и отношението към реално предлаганите стимули в организацията, удовлетвореността от труда, както и оценката, която изследваните дават на организацията на работата. Потърсена е и връзката на изследваните показатели с една личностна характеристика – локализацията на контрола по отношение на трудовата дейност.

За изследването са използвани изпитани методи, разработени в секция „Психология на труда” към Института по психология на БАН. Наред с това дисертантът е разработил, в сътрудничество с научния си консултант, два собствени метода за изследване на предпочитанието към различни стимули за труд и на отношението към системата на стимулиране в организацията.

Авторът е проучил и изложил пространно и задълбочено трудово-психологичните теории относно мотивацията и стимулирането на труда и се опира на тях. В анализите проличава и неговият собствен практически опит.

Работата има едновременно чисто научни и научно-практически приноси. В научен план се разкриват значими връзки между мотивите и стимулите за труд и влиянието на личностната характеристика „локализация на контрола” върху тях. В практически план се представя детайлна картина на мотивацията за работа на служителите от конкретната фирма, на отношението им към системата за стимулиране, на оценката им за организацията на работата, като се сравняват различни подразделения на фирмата. Тези резултати несъмнено ще бъдат от голяма полза за работата на фирмата.

От разработката проличава много добра теоретична и методическа подготовка на дисертанта. Убедена съм, че той заслужава да му бъде присъдена научната и образователна степен „доктор“.

София, 11. 06. 2012